

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci žalobkyne: **Ing. S.Č.**, rod. L., nar. X., trvale bytom H.Ž., zastúpenej M., s. r. o., AK B.B., konateľka Mgr. M.M., advokátka proti žalovanej: **JUDr. A.B.**, P.Ž., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **L., spol. s r. o. v konkurze**, Ž.B., IČO: X., o **vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici
zo 17. augusta 2011, č. k. 29 Cbi 4/2010- 235, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. augusta 2011, č. k. 29 Cbi 4/2010- 235 sa **p o t v r d z u j e** v časti, ktorou rozhodol o vylúčení nehnuteľnosti z konkurznej podstaty.

V časti, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania, sa **m e n í** tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobkyňu trovy konania vo výške 933 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania vo výške 77,29 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe a vylúčil z konkurznej podstaty rodinný dom, súp. č. X., postavený na parc. č. X., k. ú.Ž., okres Ž., zapísaný na LV č. X., vedenom Správou katastra Ž., katastrálny úrad Ž. a pozemok parc. č. X. o výmere 648 m², zastavané plochy a nádvoría, k. ú. Ž., obec Ž., zapísaný na LV č. X., vedenom Správou katastra Ž., katastrálny úrad v Ž., zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu L., spol. s r. o. „v konkurze“, Ž.B.. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na účet zástupcu 7 398,56 eur náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že z rekapitulácie súpisu majetku konkurznej podstaty vyplýva, že správkyňa konkurznej podstaty zapísala do súpisu majetku konkurznej podstaty dom, súp. č. X. na parc. č. X., k. ú. Ž., pozemok zastavané plochy a nádvoría, parc. č. X. o výmere 648 m². Následne bola z podnetu správkyne v LV č. X. zapísaná poznámka.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. augusta 2010, č. k. 47K 23/2005-353 uložil Ing. S.Č. v lehote do 31 dní od doručenia uznesenia podať žalobu o vylúčenie veci z konkurznej podstaty. Uznesenie bolo žalobkyni doručené 25. októbra 2010. Súd skúmal v zmysle § 19 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení /ďalej len ZKV/ dodržanie lehoty na podanie žaloby. Z podania žalobkyne zistil, že tak výzva na okamžité odstránenie protiprávneho konania správkyne konkurznej podstaty, doručená krajskému súdu 14. septembra 2010, ako aj doplnenie žaloby žalobkyňou krajskému súdu 24. novembra 2010 bolo podané v zákonnej lehote.

Súd ďalej zistil, že kúpnu zmluvou uzavretou medzi Ing. J.Z. a Ing. A.P., rod. K. ako predávajúcimi a žalobkyňou ako kupujúcou bola predaná každým v podiele ½ nehnuteľnosť, nachádzajúca sa v k. ú. Ž.H., zapísaná na LV č. X. Správy katastra Ž., ako parc. KN č. X. zastavané plochy a nádvoría o výmere 648 m², dom súp. č. 1316, postavený na parc. KN č. X., stavby garáž, postavenej na parc. KN č. X. a príslušenstva,

Z darovacej zmluvy uzavretej podľa § 628 a nasl. Občianskeho zákonníka 10. novembra 2003 súd zistil, že J.L., otec žalobkyne, daroval žalobkyni sumu 2 900 000 Sk. Napriek návrhu na vykonanie dôkazu, ktorý navrhla vykonať žalovaná, na preukázanie prehľadu zamestnaní a zdroja príjmov prostredníctvom vyžiadania si potrebných údajov od Sociálnej poisťovne B., týkajúcich sa J.L.; otca žalobkyne, z ktorých mal súd dovodiť, či J.L. bol s ohľadom na svoj príjem spôsobilý usporiť čiastku 2 900 000 Sk, súd takýto dôkaz nevykonal, lebo ho považoval za irelevantný, bez akejkoľvek výpovednej hodnoty.

Súd vyzval žalovanú, aby predložila alebo označila dôkazy na preukázanie ňou tvrdenej skutočnosti, že predmetné nehnuteľnosti, ktoré zapísala do konkurznej podstaty úpadcu, boli žalobkyňou nadobudnuté z finančných prostriedkov úpadcu. Žalovaná žiaden dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia nepredložila a ani neoznačila. Z uvedených skutočností súd dospel k záveru, že predmetné nehnuteľnosti nikdy neboli majetkom úpadcu. Naproti tomu žalobkyňa preukázala, že nehnuteľnosti nadobudla kúpou na základe kúpnej zmluvy a na ich zaplatenie nepoužila finančné prostriedky úpadcu, preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

O náhrade trov konania rozhodol poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnej žalobkyni priznal náhradu účelne vynaložených trov v celkovej výške 7 398,56 eur za sedem úkonov právnej pomoci, v sume 971,01 eur za úkon, vypočítaný podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. z kúpnej ceny nehnuteľnosti /8 200 000 Sk/.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a konanie zastaviť. Svoje odvolanie odôvodnila tým, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a na základe neho dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Uviedla, že v konkurznom spise sa nachádza doručka, ktorou sa žalobkyni márne doručovalo uznesenie na podanie vylučovacej žaloby v lehote 31 dní na jej aktuálnu adresu: H.Ž.. Ďalej sa v konkurznom spise nachádza písomné podanie PZ Ž. z 27. septembra 2011, ktoré bolo súdu doručené 6. októbra 2010, s oznámením PZ Ž., že na adrese nikto neotváral a úradný záznam z 9. septembra 2010, spísaný žalovanou, ktorá sa pokúsila doručiť žalobkyni uznesenie konkurzného súdu, avšak nikto jej neotvoril, hoci žalovaná jasne počula, že za dverami sa niekto nachádza a tento úmyselne neotvára dvere.

Na základe uvedených skutočností žalovaná tvrdí, že súd namiesto toho, aby preskúmal spôsob doručovania, najmä či boli aplikované zákonné pravidlá doručovania podľa § 47 ods. 2 O. s. p., t. j. ktorý deň sa konkurznému súdu vrátili nedoručené zásielky doručované poštou, políciou, či žalovanou, ustálil bez ďalšieho, že dňom doručenia bol 25. október 2010. Podľa žalovanej za deň doručenia uznesenia konkurzného súdu z 19. augusta 2010 žalobkyni treba považovať deň, ktorý bola zásielka vrátená ako nedoručená na konkurzný súd, teda 9. september 2010. Žalovaná po celú dobu na súde prvého stupňa tvrdila a preukazovala, že žalobkyni sa prekludovalo právo na podanie vylučovacej žaloby márnym uplynutím konkurzným súdom stanovenej 31-dňovej lehoty na podanie vylučovacej žaloby, a to dňom 11. októbra 2010. Žalovaná trvá na tom, že dňom 11. októbra 2010 zanikla aktívna legitimácia na podanie vylučovacej žaloby, preto mal súd prvého stupňa z tohto dôvodu žalobu zamietnuť. Podanie Ing. Č., označené ako Výzva na okamžité odstránenie následkov protiprávneho stavu a odstránenie následkov protiprávneho konania JUDr. A.B., ktorého sa dopustila zápisom jej majetku podľa LV č. X. do súpisu konkurznej podstaty úpadcu a následne vložením obmedzujúcej poznámky na LV č. X., vedenom na správe katastra Ž., bolo doručené Krajskému súdu v Banskej Bystrici 14. septembra 2010 do konkurzného spisu 47K 23/2005, teda na konanie konkurzného súdu. Bez právneho ustanovenia vyššia súdna úradníčka toto podanie vyhodnotila ako žiadosť o vylúčenie veci z konkurznej podstaty a znovu z vlastného podnetu zabezpečila preradenie spisu do reg. Cbi, čím bolo začaté sporové konanie, sp. zn. 29 Cbi 4/2010. Tento postup súdu považuje žalovaná za nezákonný. Žalovaná v priebehu celého konania poukazovala na túto neprekonateľnú prekážku konania a navrhovala, aby súd výzvu Ing. Č. z 10. septembra 2010 kvalifikoval ako iné podanie a aby naň nebolo prihliadnuté. Ďalej poukázala na výzvu Ing. Č. z 10. septembra 2010, označenej ako druhá výzva a na výzvu z 5. októbra 2010, označenej ako posledná výzva.

Žalovaná tvrdí, že v konaní došlo zo strany súdu k poškodeniu žalovanej, lebo súd nekonal zákonným spôsobom, nedodrжал zásadu rovnosti účastníkov, keď za žalobkyňu vykonal procesné úkony, ktorými žalobkyňa bez svojho pričinenia 14. októbra 2010 získala status navrhovateľa v excedenčnom konaní. Žalovaná podáva odvolanie aj voči rozhodnutiu v časti, ktorou súd rozhodol o náhrade trov konania, pretože súd pochybil, keď nerešpektoval § 151 ods. 1 O. s. p. Podľa odvolateľky trovy právneho zastúpenia žalobkyni nemali byť priznané. Namieta pre úplnosť aj voči výške priznaných trov za právne zastúpenie. V prejednáwanej veci nie je podstatná výška majetkovej hodnoty vylučovaného majetku, preto

pri vyčíslení odmeny za úkon právnej pomoci je potrebné vychádzať z ust. § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Nepovažuje ani počet úkonov, za ktoré súd priznal náhradu trov konania, za účelne vynaložené trovy, ako napr. doplnenie žaloby z 23.11.2010, účasť na pojednávaní 27.07.2011 a 27.08.2011.

Súčasne odvolateľka žiada v prípade potvrdzujúceho rozsudku pripustiť proti nemu dovolanie podľa ust. § 238 O. s. p.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Námietky odvolateľky, týkajúce sa doručovania uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. augusta 2010, ktorým konkurzný súd stanovil žalobkyni 31-dňovú lehotu na podanie žaloby, považuje za irelevantné. Pokiaľ ide o doručovanie predmetného uznesenia správkyňou konkurznej podstaty, toto považuje za neúčinné, lebo správkyňa konkurznej podstaty nie je oprávnenou osobou na doručovanie súdnych zásielok, čím nie je splnená základná požiadavka na doručovanie podľa Občianskeho súdneho poriadku. Navyše v konkurznom spise úradný záznam z 9. septembra 2010 neobsahuje žiadny dátum a ani inú konkrétnu informáciu o tom, kedy sa mala správkyňa pokúsiť doručiť uznesenie na adresu žalobkyne, teda nemá žiadnu výpovednú hodnotu.

Druhým doručovaním malo byť doručovanie prostredníctvom pošty. Žalovaná v odvolaní zjavne opomenula uviesť, že súd doručoval predmetné uznesenie na starú adresu: D.Ž., kde sa žalobkyňa preukázateľne nezdržiava od roku 2004. Jej terajšie trvalé bydlisko je H.Ž.. Súdu táto skutočnosť je známa, napokon zásielka sa súdu vrátila s poznámkou pošty „Adresát je neznámy“. Druhýkrát súd doručoval žalobkyni zásielku na správnu adresu až 21. októbra 2010 a žalobkyňa si zásielku prevzala 25. októbra 2010.

Tretím doručovaním bolo doručovanie prostredníctvom polície. Žiadosť súdu o doručenie zásielky bola Obvodnému oddeleniu PZ doručená 14. septembra 2010, pritom nie je známe, kedy sa príslušníci policajného zboru pokúšali doručiť žalobkyni predmetné uznesenie. Z oznamu z 27. septembra 2010 nie je možné zistiť, kedy sa policajti o doručenie pokúsili a ako často. Príslušníci policajného zboru nenechali žiadne upovedomenie o doručovaní a ani žiadne oznámenie, či a kedy by mali prísť doručiť opakované uznesenie neuložili na orgány obce ani na poštu a žalobkyňa si nemala možnosť uznesenie prevziať, nakoľko ani nemala odkiaľ vedieť, že uznesenie sa doručuje prostredníctvom polície. Teda ani v tomto prípade neboli splnené zákonom stanovené podmienky fikcie doručenia.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že fikcia doručenia predmetného uznesenia nenastala ani v jednom prípade z dôvodu nesplnenia zákonom stanovených podmienok. Súd prvého stupňa správne rozhodol, že dňom doručenia uznesenia bol deň jeho prevzatia žalobkyňou 25. október 2010, odkedy 31-dňová lehota na podanie žaloby začala plynúť. Na výzvu súdu o doplnenie žaloby, sp. zn. 29 Cbi 4/2010, žalobkyňa doplnenie žaloby z 23.11.2010 doručila súdu 24.11.2010, teda v stanovenej prekluzívnej lehote. Predmetným doplnením žalobkyňa vylúčila akúkoľvek pochybnosť o časovom podaní žaloby a odstránila jej prípadne nedostatky. Zdôraznila, že samotné posúdenie podania z 10. septembra 2010 nemalo vplyv na priebeh konania, lebo v stanovenej lehote podala doplnenie žaloby z 23. novembra 2010 pod sp. zn. 29 Cbi 4/2010 /ako jej to oznámil súd/, ktoré doplnenie samo osebe spĺňa všetky zákonné požiadavky. Pokiaľ ide o vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, jednoznačne bolo v konaní preukázané vlastníctvo žalobkyne a žalovanou navrhované dôkazy nesmerovali k preukázaniu, že nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty úpadcu. Ohľadom trov konania uviedla, že tieto boli vyčíslené včas, súdu prvého stupňa boli faxované 22. augusta 2011 a v ten istý deň bolo vyčíslenie podané na pošte, čo znamená, že lehota bola zachovaná. Výška odmeny za úkon bola vypočítaná z ceny veci, lebo cena nehnuteľností bola určená znaleckým posudkom. Na záver si žalobkyňa uplatnila trovy konania na odvolacom súde za jeden úkon právnej pomoci /odvolanie/ v sume 971,01 eur a režijný paušál v sume 7,41 eur plus 20% DPH, spolu 1 174,10 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O. s. p./ po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné len v časti, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania. Vo zvyšku dôvodné nie je.

Podľa § 19 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení /ďalej len ZKV/ súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnenne.

Na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak /§ 66e ods. 1 ZKV/.

Každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený /§ 41 ods. 2 O. s. p./

Podľa § 79 ods. 1 prvá veta O. s. p., konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí /§ 42 ods. 3/ obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa účastník dovoláva a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha.

V zmysle citovaného ustanovenia procesný nárok na vylúčenie veci z konkurznej podstaty vznikne vlastníkovi veci až po začatí konkurzu na majetok úpadcu, ak správca konkurznej podstaty vec nesprávne zapíše do podstaty a tým sa zasiahne do práv vlastníka veci. Ak vlastník uplatní námietku, že vec nemala byť do súpisu podstaty zapísaná, súd mu uloží, aby podal proti správcovi žalobu v lehote, ktorú mu za týmto účelom určí a aby ju podal na súde, ktorý vyhlásil konkurz.

Ustanovenie § 66e ods. 1 ZKV odkazuje na konkurzné konanie použiť primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV neustanovuje inak. ZKV neupravuje všeobecné obsahové náležitosti žaloby, preto aké majú byť náležitosti žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, je potrebné použiť ust. § 42 ods. 1 a § 79 ods. 1 O. s. p.

Pokiaľ sa žalobkyňa v podaní, ktoré bolo súdu doručené 14. septembra 2010, v jeho petite domáhala okamžitého „vymazania“ jej majetku na LV č. X. zo súpisu majetkovej podstaty L., spol. s r. o. a pokiaľ v podaní uvádza, že je vlastníčkou tohto majetku a protiprávne tento jej majetok bol zapísaný správkyňou konkurznej podstaty do podstaty úpadcu L., s. r. o., z opisu skutkových okolností vyplýva, že sa domáha vylúčenia tohto majetku z konkurznej podstaty. Ak mal súd pochybnosť o charaktere tohto návrhu, bolo jeho povinnosťou vyzvať žalobkyňu, aby vady podania odstránila. Súd má totiž poskytovať právnu ochranu a nie ju odmietat'. Preto ak žalobkyňa napriek tomu, že ju súd nevyzval na odstránenie väd podania, toto podaním z 23. novembra 2010, doručeným súdu 24. novembra 2010 doplnila, odstránila pochybnosti o tom, že ide o vylučovaciu žalobu, ktorú podáva na konkurzný súd, čoho sa a voči komu domáha, teda uvedené podanie má všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 a § 79 ods. 1 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď podanie žalobkyne vyhodnotil ako návrh na začatie konania o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, keďže aj z nasledujúceho podania žalobkyne, napriek tomu, že nebola súdom vyzvaná a poučená, vyplýva, že sa domáha práva o vylúčenie veci z konkurznej podstaty. Konanie sa v prejednávanej veci začalo 14. septembra 2010 a aj v prípade, ak by súd námietkam žalovanej ohľadom fikcie doručenia uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica z 19. septembra 2010, č. k. 47 K 23/2005-353 vyhovel, nie je správny záver žalovanej, že právo bolo na súde uplatnené po uplynutí prekluzívnej lehoty.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku odvolateľky, že vyššia súdna úradníčka, ktorá „skoncipovala úradný záznam z 13. októbra 2010“, bolo pochybením súdu. Úradný záznam spísala vyššia súdna úradníčka, ktorá je podľa § 3 ods. 1, § 4, § 7 zákona č. 549/2003 Z. z. oprávnená robiť úkony v konkurznom konaní podľa pokynu konkurzného sudcu. Nejde preto o pochybenie, resp. nekompetentné konanie neoprávnenej osoby.

Pokiaľ ide o doručovanie predmetného uznesenia, je potrebné uviesť, že v samotnom uznesení je bydlisko žalobkyne uvedené: D.Ž., teda adresa, na ktorej sa nepochybne nezdržuje. Trvalé bydlisko žalobkyne je: H.Ž. a na túto adresu jej zásielka bola doručovaná poštou a žalobkyňou prevzatá až 25. októbra 2010, ako to vyplýva z dôkazu na č. 1. 148. Pokiaľ ide o doručovanie písomnosti správkyňou konkurznej podstaty, toto doručovanie nie je účinné, lebo správkyňa nie je osobou, prostredníctvom ktorej súd doručuje písomnosti /§ 45 O. s. p./. Nie je preto možné vyhovieť námietke, že predmetné uznesenie bolo žalobkyňi doručené fikciou doručenia 9. septembra 2010.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou odvolateľky, že súd prvého stupňa bez náležitého skutkového a právneho odôvodnenia neprijal navrhované dôkazy žalovanej. Žalovanou navrhovanými dôkazmi by nebolo preukázané, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania, boli v deň vyhlásenia konkurzu na majetok L., spol. s r. o. v konkurze, Ž. vlastníctvom úpadcu, resp. že tieto nehnuteľnosti úpadca nadobudol počas konkurzu.

Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že žalobkyňa vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nadobudla na základe kúpnej zmluvy uzavretej 19. júla 2004 medzi Ing. J.Z. a Ing. A.P. ako predávajúcimi a žalobkyňou ako kupujúcou za kúpnu cenu 8 200 000 Sk. Ďalej bolo preukázané, že žalobkyňa získala časť finančných prostriedkov na zaplatenie kúpnej ceny, a to v sume 2 900 000 Sk darovacou zmluvou od svojho otca J.L.: a zvyšnú časť v sume 5 530 000 Sk uzavretím zmluvy o hypotekárnom úvere č. 2004011460, uzavretej 19. júla 2004 s T., a. s. Z uvedených skutočností vyplýva, že žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy z 19. júla 2004 a zápisom vkladu do katastra nehnuteľností. Pôvod finančných prostriedkov, ktorými zaplatila kúpnu cenu nehnuteľností, žalobkyňa preukázala. Naproti tomu žalovaná svoje tvrdenie, že predmetnú nehnuteľnosť žalobkyňa zakúpila z pokladničnej hotovosti, ktoré úpadca evidoval v účtovníctve vo výške 8 711 000 Sk, ničím nepreukázala.

Z uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, ktorou žalobe vyhovel, je vecne správne, preto odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Pokiaľ ide o rozhodnutie v časti, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania, v tejto časti rozhodnutie nie je vecne správne. Je potrebné prisvedčiť odvolateľke, že odmena právneho zástupcu za jeden úkon právnej pomoci bola stanovená v nesprávnej výške. Pri určovaní výšky trov právneho zastúpenia mal súd prvého stupňa postupovať podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v zmysle ktorého základná sadza tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. V danom prípade je predmetom žaloby vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty. Aj keď žalobkyňa ocenila predmetnú nehnuteľnosť, ktorej vylúčenia sa domáhala, nejde o žalobu na plnenie, a preto sa v danom prípade ust. § 9 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. nepoužije.

V zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je v danom prípade základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna trinástina výpočtového základu. V zmysle uvedeného odvolací súd žalobkyni priznal tarifnú odmenu vo výške 55,49 eur za úkon - prevzatie a príprava zastúpenia z 18. októbra 2010 pôvodným právnym zástupcom JUDr. E.V., odmenu vo výške 55,49 eur za úkon prevzatie a príprava zastúpenia z 19. novembra 2010 právnou zástupkyňou M., s. r. o., odmenu vo výške 55,49 eur za úkon - doplnenie žaloby z 23. novembra 2010, odmenu vo výške 38 eur (2/3 zo základnej sadzby tarifnej odmeny) za úkon - ďalšia porada s klientom z 24. marca 2011, odmenu vo výške 57 eur za úkon - stanovisko k vyjadreniu žalovanej z 5. apríla 2011, odmenu vo výške 14,25 eur za úkon - účasť na pojednávaní 27. júla 2011, odmenu vo výške 57 eur za úkon - účasť na pojednávaní 17. augusta 2011. Uvedené úkony právnej služby si žalovaná uplatnila v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z. z. Námieta žalovaná ohľadom úkonu - prevzatie príprava zastúpenia z 18. októbra 2010 JUDr. E.V., že bol splnomocnený konať len v konkurznej veci neobstojí, pretože cieľom žalobkyne bolo podanie vylučovacej žaloby, ktorá sa podáva na súde, ktorý vyhlásil konkurz. Taktiež úkon - doplnenie žaloby z 23. novembra 2011 je podaním vo veci samej a ide o účelne vynaložené trovy konania. Skutočnosť, že sa na pojednávaniach 27. júla 2011 a 27. augusta 2011 zúčastnil koncipient právnej zástupkyne žalobkyne nie je dôvod, aby za tieto úkony jej nebola priznaná odmena. Koncipient bol na účasť na uvedených pojednávaniach riadne splnomocnený právnou zástupkyňou žalobkyne. Odvolací súd žalobkyni priznal režijný paušál vo výške 7,21 eur za každý úkon právnej služby vykonaný v roku 2010 a vo výške 7,41 eur za každý úkon právnej služby vykonaný v roku 2011. Odmena vo výške 332,72 eur + režijný paušál 51,27 (3 x 7,21 eur + 4 x 7,41 eur) = 383,99 + 20% DPH = 460,79 eur.

Výšku náhrady za stratu času, cestovných výdavkov na pojednávanie 27. júla 2011 a 17. augusta 2011, náhrady za pohonné hmoty, žalovaná nenamietala, preto ich odvolací súd priznal tak, ako boli priznané súdom prvého stupňa. Za náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za každú aj začatú polhodinu za rok 2011 - 12,35 eur, za cestu B. – B. B. a späť 10 polhodín x 2, spolu 247 eur. Na cestovnom osobnom motorovom vozidlom pri vzdialenosti B. – B. B. a späť, čo predstavuje 428,66 km x 2 = 837,32 km, pri náhrade za použitie motorového vozidla v zmysle § 1 písm. b) Vyhlášky č. 181/2008 Z. z. 0,18 x 837,32 km = 150,72 eur. Náhrada za pohonné hmoty autom TOYOTA RAV 4 diesel kombinovaná spotreba 6,6 l/100 km pri vzdialenosti 837,32 km pri cene nafty 1,348 eur/l, náhrada za pohonné hmoty spolu 55,26

x 1,348 = 74,49 eur. Spolu trovy prvostupňového konania predstavujú sumu vo výške 933 eur.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Odvolací súd úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu žalovanej zo 4. novembra 2011, odmenu vo výške 57 eur + režijný paušál 7,41 eur + 20% DPH podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004, spolu trovy odvolacieho konania 77,29 eur.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová